

[Askjær Jørgensen]

og også indleveret i god tid her i huset, inden folketingsåret startede. Derfor er der ingen grund til, at vi skal acceptere en sådan benævnelse, som kom fra den socialdemokratiske ordfører. Det var efter min opfattelse under lavmålet.

Det er stadig væk sådan, at partier herinde har lov til at have deres opfattelse af tingene og har lov til at fremsætte forslag. Det er altså vores bestemte opfattelse, at arbejdsgiverne ikke skal betale for en arbejdsydelse, de ikke modtager. Hvis man skulle følge den tankegang, visse ordførere har været inde på, kunne man lige så godt sige, at arbejdsgiverne også skulle betale for det hospitalsophold, der eventuelt følger af, at medarbejderne er syge. Man kunne jo forestille sig mange ting. Men altså: dette drejer sig rent konkret om det principielle, at vi mener, det er forkert, at virksomhederne, altså produktionssektoren, skal betale for noget, de ikke får, altså en arbejdskraft, de ikke får, idet der er nogle, der er syge. Det er vores mål med forslaget.

Helt konkret er det således, at de love, andre partier har vedtaget, har medvirket til, at der er ret mange borgere, der er arbejdsløse, og at der er en masse, der er helt galt med samfundsøkonomien. Derfor er det urimeligt at angribe partier, fordi de kommer med forslag til, hvordan man kan rette op på det, der er kørt skævt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 1:

Forslag til folketingsbeslutning om statslig overtagelse af Gulfraffinaderiet på Stignæs.

Af Kalnæs (SF) m. fl.
(Fremsat 6/10 82).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Energiministeren (Enggaard):

Socialistisk folkeparti har stillet forslag til beslutning om statslig overtagelse af Gulfraffinaderiet på Stignæs. Dette forslag kan regeringen ikke tiltræde, og jeg skal begrunde nærmere hvorfor. Bortset fra de synspunkter af principiel art vedrørende statslig overtagelse af driftsvirksomheder, hvor ingen vil være i tvivl om, at der er en forskel imellem forslagsstillernes holdning og regeringens, skal jeg oplyse en række nærmere enkeltheder vedrørende de undersøgelser, som har været foretaget.

Allerede den tidligere regering har igennem D.O.N.G.s datterselskab DOFAS undersøgt mulighederne for at skabe den nødvendige basis for fortsat drift af raffinaderiet. Undersøgelserne har bl.a. omfattet en økonomisk-teknisk gennemgang af raffinaderiet. Undersøgelsen viste, at raffinaderiet er vel-drevet og har en god teknik. DOFAS har imidlertid samtidig vurderet, at en økonomisk afbalanceret drift af Gulfraffinaderiet vil forudsætte en årlig råoliegennemgang på mindst 1,5 mill. t. Man har selv kunnet forvente at være i stand til at afsætte en beskeden del af denne produktion, og derfor vil det være nødvendigt i givet fald at sikre afsætningen af raffinaderiets produktion gennem langtidsaftaler med private olieselskaber om levering af mindst 1,5 mill. t om året. Det er arrangementer, som kun ville kunne tilvejebringes, såfremt DOFAS alene var parat til at påtage sig den økonomiske risiko ved drift af raffinaderiet, og det ville i værste fald kunne betyde årlige driftstab på trecifrede millionbeløb.

Det er på denne baggrund, altså bortset fra den principielle holdning til spørgsmålet om statslig drift, at regeringen efter nøje overvejelse har fundet, at det ikke vil være økonomisk forsvarligt at lade DOFAS overtage Gulfraffinaderiet.

Jeg har nogle enkelte kommentarer til beslutningsforslaget, som i bemærkningerne har anført en række præmisser og påstande. Nogle af disse ting er i forvejen kendt af fol-